

ποίου ἀπέζων 12 μόνον ἄνθρωποι, ἐνῶ τῷ 1894 ὁ πληθυσμός της ἀνῆλθεν εἰς 3.500 καλλιεργούμενων ἐντατικῶς πλέον τῶν 32.000 στρεμμάτων.

Πλὴν ὁμως, ἀπ' ἐνὸς μὲν ἐξ αἰτίας τῆς ἑλλείψεως εὐκολιῶν ἐμπορίας ἀπ' ἐτέρου δὲ τῶν γενομένων λαθῶν περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρδεύσεων, ἠκολούθησαν σκληρὰ ἔτη.

Οὕτω εἰς πλέον τῶν 4.000 στρεμμάτων διεκόπη πλήρως ἡ καλλιέργεια καὶ τὰ ἔτη ποῦ ἠκολούθησαν ὑπῆρξαν δύσκολα εἰς τὴν Mildura. Πολλοὶ παραγωγοὶ ἐγκατέλειψαν τὴν περιοχὴν, οἱ δὲ παραμειναντες εὐρίσκοντο πρὸ διλήμματος καὶ ἀδιεξόδου. Καὶ ὁ μὲν George Chaffey ἀνεχώρησεν ἐξ Αὐστραλίας διὰ Καλιφόρνιαν, ὁ W. B. Chaffey ὁμως παρέμεινεν, ἐνθαρρύνων τοὺς καλλιεργητὰς καὶ διευθύνων τὴν ὅλην προσπάθειαν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως εἰς τὴν περιοχὴν, ἐργαζόμενος μὲ πείσμα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς νεαρᾶς σταφιδοκαλλιέργειας.

Κατὰ τὸ 1891, πρῶτον ἔτος συγκομιδῆς ἐν Mildura καὶ Renmark παρήχθησαν πέντε τόννοι σταφίδων Raisins, περὶ δὲ τὸ 1900 ἡ παραγωγὴ εἶχεν ἀυξηθῆ εἰς 2.000 τόννους σταφίδος Raisins καὶ 400 τόννους Κορινθιακῆς σταφίδος.

Μετά τὴν, τρόπον τινά, σταθεροποίησιν τῆς σταφιδοκαλλιέργειας εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Murray, ἤρχισεν ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἄλλων σταφιδικῶν περιοχῶν εἰς τὰς πολιτείας Victoria, New South Wales καὶ Western Australia. Ἐν τούτοις ὁ μέγιστος ὄγκος τῶν Αὐστραλιανῶν σταφίδων παράγεται εἰς τὰς πολιτείας Victoria καὶ South Australia.

Τῷ 1896 ἐγένετο μεγίστης σπουδαιότητος ἀποκάλυψις διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος ἐν Αὐστραλίᾳ, ὁφειλομένη εἰς τὸν M. Catton Grasyby, ἐξέχοντα γεωργικὸν δημοσιογράφον ἐκ Νοτίου Αὐστραλίας, κατόπιν ἐνὸς ταξειδίου του εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ καλλιέργεια τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος εἰσῆχθη, εἰς μὲν τὴν Victoria ὑπὸ τοῦ μεγάλου πρωτοπόρου τῆς ἐριοπαραγωγῆς John Macarthur, κατὰ τὸ ἔτος τῆς μάχης τοῦ Batepław, εἰς δὲ τὴν Νότιον Αὐστραλίαν ὑπὸ τοῦ Thomas Hardy τῆς Tiniara τῷ

1843. Καὶ ἐν ᾧ ἡ βλάστησις τῶν κλημάτων ἦτο ὀργιῶδης ὑποσχομένη θαυμασίας ἐσοδείας, πρὸ τῆς συγκομιδῆς, αἱ θαυμάσιαι πορφυρίζουσαι σταφυλαί, βάρους ἐνὸς χιλιογράμμου καὶ πλέον, κατέπιπτον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους σηπόμεναι. Ἐπιστεύθη ὅτι δι' ἄγνωστον τινὰ αἰτίαν ἡ Αὐστραλία, παρὰ τὰς εὐνοϊκὰς κλιματολογικὰς κ.λ.π. συνθήκας, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ συναγωνισθῇ τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία τὴν ἐποχὴν ἔκεινην ἦτο ἡ μοναδικὴ παραγωγὸς μούρης σταφίδος εἰς τὸν κόσμον. Ὁ M. Catton ἀνεκάλυπεν ὅτι τὸ αἷτιον τῆς ἀστοχίας ἦτο ἡ ἄγνοια τῆς τεχνικῆς τῆς χαραγῆς. Δηλαδή τῆς ἀποκοπῆς δακτυλοειδῶς ἐκ τῶν κορμῶν τῶν πρέμνων στενοῦ τινος τμήματος τοῦ φλοιοῦ. Ἡ χαραγὴ διὰ τὴν Κορινθιακὴν σταφίδα τυγχάνει ἀπαραίτητος πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καρποδέσεώς της.

Ἄνευ αὐτῆς τὰ κλήματα, λόγῳ τῆς ἐντατικῆς κυκλοφορίας τῶν χυμῶν καὶ τῆς ὀργιῶδους βλαστῆσεώς των, ἀναλίσκουν τοὺτους εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν βλαστῶν καὶ τοῦ φυλλώματος μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀστοχίαν τῆς καρποδέσεως τῶν σταφυλῶν. Ἡ χαραγὴ ἐνεργεῖ, ἐν προκειμένῳ ρυθμιστικῶς ἐπὶ τῆς κινήσεως τῶν χυμῶν, διασφαλιζομένου οὕτω τοῦ δεσίματος τοῦ καρποῦ. Καὶ ἐνῶ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς χαραγῆς τὰ πρέμνα παρήγαγον 25—40 χιλιόγραμμα κατὰ στρέμμα, τὰ ὑποβλήθέντα εἰς χαραγὴν τοιαῦτα, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Grasyby, παρήγαγον τὴν πρωτοφανῆ ποσότητα τῶν 500—750 χιλιογράμμων κατὰ στρέμμα.

Σήμερον ἡ χαραγὴ τείνει ν' ἀντικατασταθῇ, σχεδὸν ὁλοκληρωτικῶς διὰ τῆς ἀπαιτούσης ὀλιγωτέραν ἐργασίαν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἰδίων ἀποτελεσμάτων μεθόδου ψεκασμοῦ μὲ διαλύματα φυτορμονῶν.

Ἡ καλλιτέρα ποιότης Κορινθιακῆς Αὐστραλιανῆς σταφίδος παράγεται εἰς τὰς μὴ ἀρδευσόμενας περιοχὰς τῆς Ἀντικῆς καὶ Νοτίου Αὐστραλίας. Ἡ σταφὶς τῶν περιοχῶν αὐτῶν εἶναι ἐξ Ἰσοῦ καλὴ, ποιοτικῶς, πρὸς τὴν παραγωγὴν ἐν Ἑλλάδι. Ὡς εἶναι γνωστὸν, ἡ Ἑλλὰς ἐξακολουθεῖ νὰ κατέχῃ τὴν πρῶτην θέσιν ὡς χώρας παραγωγῆς Κορινθιακῆς σταφίδος, τῆς παραγωγῆς τῆς ἀντιπροσωπευοῦσης τὰ 85 % τῆς παγκοσμίου τοιαύτης.

ΠΩΣ ΩΡΓΑΝΩΘΗ Η ΕΜΠΟΡΙΑ

Αἱ ἀντιξοότητες τῶν πρῶτων χρόνων ὁδήγησαν τοὺς σταφιδοπαραγωγοὺς εἰς τὴν συμπῆξιν συνεταιρικῶν ὁργανώσεων, σκοποῦσάν εἰς τὴν προστασίαν τῶν οἰ-

κονομικῶν συμφερόντων τῶν διὰ τῆς συλλογικῆς ἐμπορίας καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐνδεδειγμένης ἐμπορικῆς πολιτικῆς. Οὕτω ἰδρύθησαν τὸ Mildura Dried Fruit